

6 לקמן טו. 7 לקמן יא. 8 לקמן יב. 9 לקמן יג. 10 לקמן יד. 11 לקמן טז. 12 לקמן יז. 13 לקמן יח. 14 לקמן יט. 15 לקמן כ.

המביא גט פרק ראשון גיטין

ב.

עין משפט
טר מצוה

א א מ"י ס"ד מהל'
גירושין הלכה ה סמך
עש"נ נ טושי"ע אה"ע ס'
קמ"ב ספ"ק א'
ב א"מ ס"א מהל' חרומות
ה"ו ו"ט'
ג ג מ"י ס"ה מהל' גירושין
ה הלכה א ב וטמ"ט ס'
טושי"ע ס':

הוספות ר"ד

המביא גט ממדינת הים
צריך שיאמר בפני נכבד
ובפני נחתם. ויג אומר
אף המביא מן הרקס ופן
החגר. ר' אליעזר אומר
אפילו מכבד לודים ללוד:
והביא אינו צריך שיאמר
כפני נכבד ובפני נחתם
אלא המביא ממדינת הים
והמוליך והמביא ממדינת
למדינת ממדינת הים צריך
שיאמר בפני נכבד ובפני
נחתם. רש"ב: א"י
מהמביא להגמוניא: רבי
יהודה אומר מרקס למורה
ורקס כמורה ממשקלן
לדרום ואשקלון כדרום
מעכו לצפון ועכו כצפון
רבי סאיר אומר עכו
כא"י לגיטין: פ"י על
החיל קרוי מדינת הים
בר מכלל כדאמרין החס:
צריך שיאמר השליח
המביא. בגמ' מפרש:
ושליח זה הבעל עשאו
שליח להולכה: רקס ותג
תרגוטא בין קרש ובין
ברד בין רקס ובין
חגרא. אף מכבד לודין
שהוא מחיל ללוד שהיא
סמוכה לה וחזא מא"י
ובגמ' מפרש פלוגתיהו.
והביא וכו' בגמ' מפרש
מאי קמטין אתי' אתי'
דרישא: המוליך. מא"י
למדינת הים: מהמביא
להגמוניא. פ"י ע"ז א'
שתי בה ב' המביא
ומקפידים לו על זה שלא
יהו בני הגמוניא וז נכנסים
להבירה: ר' יהודה אומר
מרקס עד סוף העולם
למורתו הוי מדינת הים
ורקס עפשה דרונות כמורה
העולם ולא כא"י והביא
מרקס צריך שיאמר וכן
כילין רקס למורה א"י
ותוצה לה ואשקלון
לדרומה ועכו לצפונה.
אבל מערב של א"י אין
צריך בגול שיהיה בגולה
כדכריב בגבול י"י והיה
לכם היום (הגדול) וגבול:
מאי טעמא. רבה אמר

המביא גט ממדינת הים. כל חו"ל קרי ליה מדינת הים כד
מבבב כדאמר לקמן (דף ג' א'): לר"י. השליח המביא
לומר כו' וטעמא מפרש בגמ' א'. ושליח זה הבעל עשאו שליח להולכה:
רקס ותג. מרגום של בין קרש ובין ברד מתרגמין בין רקס לחגר

המביא גט ממדינת הים צריך שיאמר בפני נכבד
ובפני נחתם רבן גמליאל אומר אף המביא מן
הרקס ומן החגר ר' אליעזר אומר אפילו מכבד
לודים ללוד וחב"א י"אנו צריך שיאמר בפני
נכבד ובפני נחתם אלא המביא ממדינת הים
והמוליך והמביא ממדינת למדינת ממדינת
הים צריך שיאמר בפני נכבד ובפני נחתם
רשב"ג אומר אפילו מהגמוניא להגמוניא ר'
יהודה אומר מרקס למורה ורקס כמורה
מאשקלון לדרום ואשקלון כדרום מעכו לצפון
ועכו כצפון י"ר"מ אומר עכו כארץ ישראל
לגיטין: המביא גט בארץ ישראל אינו צריך
שיאמר בפני נכבד ובפני נחתם ואם יש עליו
עוררים יתקיים בחותמו: גמ' מ"ט רבה אומר
לפי

דעובדי כוכבים הם דישאל מלגועין כחמיהן ור' יהודה מטעמא נראה לו דלוחם שניהגין מורת עובדי כוכבים הם גרים וטועין ובעולם ישראל נמי
דרים בה: מכבד צ"ל צ"ל כפני נחתם ולא חשיב ללוד עממה ורבינו מאיר פירש דרבי אליעזר הוכיר ש עירו כדאמרין (מנהגין דף ג'):
אחר ר' אליעזר ללוד ואין נראה לר"י דכ"ש שלא היה צריך להוכיר כי היכי דלא נקט טמא קמא ממדינת הים לארץ ישראל דפשיטא היא
דחלק ישראל קאי: ואשקלון בדרום. הקשה ר"מ דאשקלון מארץ ישראל היא דכתיב ויהי ראשית הארץ אשר ירש ישראל ויהי ראשית הארץ
והאשקלון וכתיב הפילה לישראל לנחלה כאשר צויתך ואחר כך לכדוה כדכתיב בשופטים (יב) וילכוד יהודה את עזה ואת אשקלון ואת גבולה
ואר"ת דעולי צבל לא נכסוה כדאמר בפ"ק דחולין (דף א' א'). גבי בית שאן הרבה כרכים ככוס עולי מצרים ולא נכסוה עולי צבל ולכן אין
תלמידי חכמים מליין שם ואין צמי דינין קבועין שם אלא קשה דרקס ותג משמע הכא דהוו חוזה לארץ וכתיב ביהושע (כ) ויקדשו את קדש
בהר נפתלי וליכא למימר דלא נכסוה עולי צבל דנכספרי נכסוה והיה עקב חשיב רקס ותג כרכים שכבשו עולי צבל וי"ל דתרי
רקס ותג הוו ואותו רקס ותג דכתיב גבי אצרהס וש"ב בין קרש ובין שור (בראשית כ) מתרגמין בין רקס ובין חגרא כאלו של אבימלך
מלך פלשתים ואותו היה צריך ישראל דמקמתא דאצרהס ויחזק היו דרין צריך ישראל וביהושע נמי משמע דפלשתים מארץ ישראל ואותו
רקס ותג היה משערה של ארץ ישראל דפלשתים נמערבו דים פלשתים הוא גבול מערב עולי צבל ישראל ורקס ותג דמתני' היה בנחמה
כדאמרין רקס כמורה ועכו אע"ג דכנשוהו עולי צבל כדאמר בסוף כתובות (דף ק"ב). רבי אבהו היה מנשק כיפי דעכו וצפרק מי שאלחו
(לקמן דף ט'): פריך למימרא דעכו לאו מארץ ישראל הוא הא כי הוו מפטרי רבנן מהדרי עכו הוו מפטרי מהדרי לפי שאסור לאת מארץ ישראל
לחולה לארץ אמר ר"מ דלא קשה מידי דעכו היתה חזיה צריך ותניה צח"ל כדמוכה בירושלמי והכא מיירי באתו זד שחמוה לארץ והא דלא
משני נמי שאלחו (שם) דמתני' דאם לא באתי מעלן ועד שלשים יום והגיעו עכו וזר ציטל תנאו הייתי לאותו זד שחמוה לארץ
היינו משום דביוצא מארץ ישראל פוגע מחילה באתו זד של ארץ ישראל והגיע לעכו משמע לחחילת עכו אך קשה לר"י דאמר לקמן (דף ו'):
נכנס לפניו ר' אלעזא אמר ליה הלך כפר סיסאי מובלע בחמוס ארץ ישראל וקבועה לציפורי יומר מעכו ומה צבך מכל מקום עכו עשיא
אע"פ שהיא רחוקה מציפורי שהיא עממה חזיה מארץ ישראל ועוד היכי דייק לקמן (דף ט.) דמוכר עבדו לסיוריא יאל לחירות מדתנן עכו
כארץ ישראל לגיטין לגיטין ארץ לעבדים לא כל שכן סיוריא דמרחקא טובא ארצה סיוריא עדיפא כיון דמתני' איירי צבד של חוזה לארץ דקסנר
כיבוש יומד שמה כיבוש הוא עממה היא ישראל דלהכי מינעיה ליה אי הוי כמוכר עבדו לארץ ישראל כיון דמתני' כיבוש או דלמא כיון
דעפשה טמא כחולה לארץ דמי ואמר ר"י דאפילו צבד של ארץ ישראל צ"ל בפני נכבד וכו' לפי שהוא כסוף הגבול ורחוק מעיקר ישוב ארץ
ישראל ומופלג מן הישיבות ובמי דינים וכן יש להרץ גבי אשקלון וגבי רקס ותג והשתא פריך ופיר כפר סיסאי דקריבו לציפורי שהיתה עיקר
ישוב א"י טפי מעכו דרחוק מעיקר ישוב א"י אע"ג דעכו היא עממה צריך ישראל וכפר סיסאי הוא חוזה לארץ מכל מקום פשיט שפיר
כיון דקיים ליה דמובלעת מהני כאלו היא ממש מארץ ישראל כר"ג דאמר מובלעות שמיא וגמירי וא"ת דאמר בירושלמי המוכר עבדו לעכו
יאל לחירות ר"ש אביו דרבי יודן אומר אפילו מעכו לעכו וכיון דאפילו באתו זד שחמך ישראל יאל לחירות אם כן מעכו לעכו אמאי יאל
לחירות כיון דחשיב חוזה לארץ וי"ל דנהי דחשיב חוזה לארץ לגבי עיקר ישוב ארץ ישראל לגבי חוזה לארץ מיהא חשיב כארץ ישראל:
ואם יש עליו עוררין יתקיים בחותמו. אבל כל זמן דלא חמי בעל ומעבר נישאת על פי הגט ולא טעינין מוויף דמשום עיגונא אקילו
יה רבנן אבל בזמנן טעינין מוויף לנפרע שלא בפניו ומתקוות דאל"כ לא שצקת חיי לכל בריה שיוכל כל אדם לכתוב שטר
מלוא ולהחתיים עדים מעמננו ולטרוף שלא בפניו מימומים ומלקוחות ומיהו מה אין להוכיח דאפילו לא טעינין להו מוויף טעינין להו
פרוע כיון דהוא עממו הוי מהיתן לומר פרוע מיגו דאי צבי אמר מוויף דק"ל כמ"ד צפרק המוכר את הבית (ב"ב דף ט'): גבי שטר כים
היולא על הימומים דנכשע וגובה מחלה אבל פלגא דפקדון טעינין להו פרוע הוא לך אע"ג דלא טעינין להו נאנסו משום דאבדיהם היה
נאמן לומר החורזין לך צמיגו דנאנסו אבל יש להוכיח דטעינין להו מוויף דאל"כ כל אחד יכתוב שטר מוכר או שטר מתנה ויחטום עדים
ויגבה שלא בפניו מימומים ומלקוחות השתא אין שייך לומר פרעמי ועוד יש ללקדק מסוף פ' גט פשוט (שם דף קמ"ב) דטעינין לימתי מוויף
דאמר רב הונא שכיב מרע שהקדיש כל נכסיו ואמר מנה לפלוני בידי נאמן חוקה אין אדם עושה קניינא על ההקדש ופריך וכי אדם עושה
קניינא על בני דרב ושמואל דאמרי מרוביהו שכיב מרע שאמר מנה לפלוני בידי אמר חנו וטמנין לא אמר חנו אין טמנין ומסקין דרב הונא
איירי בשטר מקויים ורב ושמואל בדנקיט שטר שאינו מקויים אמר חנו קיימיה לטטרלא לא אמר חנו לא קיימיה לטטרלא פירוש דממא
שלא להצביע את בניו אמר כן ואי לא טעינין מוויף לימומים מכל מקום יגבה דהא נקיט שטרלא ואין לומר דטעינין פרוע דהא רב
אית